

SLOVENEK.

Političen list za slovenski narod.

Po pošti prejemam velja:

Za celo leto predplačan 15 gld., za pol leta 8 gld., za četrt leta 4 gld., za jeden mesec 1 gld. 40 kr.

V administraciji prejemam velja:

Za celo leto 12 gld., za pol leta 6 gld., za četrt leta 3 gld., za jeden mesec 1 gld.

V Ljubljani na dom pošiljan velja 1 gld. 20 kr. več na leto.

Posamne številke po 7 kr.

Naročnino in oznanila (insertate) vsprejema upravnništvo in ekspedielja v „Katol. Tiskarni“, Vodnikove ulice št. 2.

Rokopisi se ne vračajo, nefrankovana pisma ne vsprejemajo.

Vredništvo je v Semenških ulicah št. 2, I., 17.

Izhaja vsak dan, izvemši nedelje in praznike, ob pol 6 uri popoldne.

Štev. 60.

V Ljubljani, v sredo 14. marca 1894.

Letnik XXII.

Slovenske srednje šole.

S Štajerskega, 12. marca.

Kakor je poročal „Slovenec“ v št. 50. od dne 2. marca t. l., zasvetilo se je gospodom v Gradcu že toliko, da so uvideli, da v sedanjih razmerah, v sedanji probujenosti Slovencev Nemec med nami si ne more več lahko dobiti kruha, ako ni več slovenskemu jeziku. Celó nemški nacijonalec dr. Starkel se je povsopel do te višine in izrekel, da je za nemške otroke v slovenskem delu Štajerskem bivajoče dobro, če se učé slovenščine. Sklenil je vsled tega štajerski deželni zbor, da se bo na deželni realki v Gradcu učila slovenščina za Nemce. To je brez dvojbe lepo znamenje, saj je vsekakor dobro, da se prebivalci jedne dežele umevajo.

Torej v Gradcu bo treba hoditi Nemcu, ko bi tudi kje ob Savi živel, da bi si pridobil potrebne znanosti slovenskega jezika? Pa bi vendar le to štacijsko kam dalje na sever porinili, da bi Nemcem olajšali pouk v slovenščini! Nekje, morda je bilo celó v slavni Abderi, pa so bili ljudje toli premeteni in modri, da so spoznali, da je najbolje vodo pri viru zajemati.

Torej za Nemca je potrebno, da zna slovenski med Slovenci, a Slovincu ni treba, da se izobrazí v svoji materinščini in da more vspešno napredovati v znanju le na podlagi materinščine? Saj vendar določuje državni osnovni zakon, da morajo v deželah, kjer prebiva več narodov, javni učni zavodi biti tako vrejani, da si more vsak teh narodov pridobiti potrebne izobrazbe v svojem jeziku. To pa zajemljemo mi z zelo majhno žlico iz velike kulturne posode.

Dosegli smo le toliko, da imamo slovenske ljudske šole v čisto slovenskih krajih, ker se je vsled napredovanja pedagoškega znanja pokazalo nedostavno staro radikalno sredstvo, po katerem se je slovenskemu otroku vtepala pamet po nemški v glavo in pa na treh krajih že slovenske paralelke za prve

štiri razrede, in sicer na državnih gimnazijah v Ljubljani, Rudolfovem in Mariboru. Tu pa se le vprašamo, če je na tem jugu Nemcev toliko, da jim je treba šest celih gimnazij in še polovično ptujsko na vrh, Slovencev pa primeroma tako pičlo število, da zadoščajo njih potrebam tri paralelke?! Tistim, ki se hvalisajo, da je njih narod na vrhuncu kulture vseh narodov, ni še zažarela ideja, da so tudi drugi, da so vsi narodi poklicani, udeležiti se napredka; mnogi niso še uvideli, da more Avstrija, vseh skupna domovina, le takrat dobro vspevati, ako vsi narode po bratski skupno delujejo. Geslo „Viri bus unitis“ pri njih ne nahaja odmeva.

Črevljarji imajo pri nas od nekdanje lepote navado, da nam merijo črevlje po nogah, ne pa da bi nam črevlje kake si bodi vsiljevali. Nekateri politiki iz sovražnega nam tabora se še do višine tega nazora niso povsopeli; saj pa tudi niso posebne pedagoške korifeje; prikrito jim je še do sedaj ostalo, da „srecu le domači glas — Mehko se in sladkó prilaga, — On srecu pravi vé izraz — In spet mogočno k srecu sega.“

Le v nemščini sprejemaj Slovenec vse, umeš ali ne, kar se s silo v tebe tišči, in ako ne moreš, zavržejo te, češ, nisi še dovolj zrel za kulturo. Iz njihovih mehov, ki se pa navzamejo nekega čudnega sumljivega duha — liberalstva, prusofilstva itd. — predno pridejo do nas, pij Slovenec, pij s polnim duškom, kar ti podaje severni sosed! Kaj, če te želodec potem boli in se ti v glavi vrti? Kaj, če ti pri takih operacijah prihaja na misel usoda mladicev rodu kitonosečega, katerim se gnete in mečka glava, dokler ne dobi oblike, primerne njih nazorom o lepoti človeški?

Če imaš učitelja, ki te vnet voditelj tvoji deci in vrl domoljub, zdi se čisto nevaren panslavist in skoro roma z doma med trde Nemce, da se mu tako roke zavežejo. Dokazov za to ne primanjkuje. Nismo li brali že večkrat po časopisih, kako je ta ali oni učitelj moral romati mej čisto nemško prebivalstvo,

zato ker je bil zaveden Slovenec. Nismo li čuli pri tožbe deželnega zbora radi učiteljskega mariborskega? Dr. Starkel kriči, da daje to učiteljske premalo nemštvu udanih učiteljev. Da bi ga z nemškimi pre-parandisti napolnil, ni mu mogoče, ker jih nima od nikoder jemati.

Nemški očetje, nad katerimi bi se najraje hudoval, mu jih ne pošiljajo teliko. In vendar bi nemški nacijonalec lahko vedel, da se narodnost, ki se ljudij drži kakor njih lastna koža, da se ne da takoj zlesti v kak drug narodnostni lev. Mar še ni tega zapazil, da se taka metamorfoza vrši le pri ljudeh, katerih moralni plašč je večinoma hudo razcapan in da se potem pridruži jednakomislecem, da jednake vrste ptiči vkupe leté?

Dve celi gimnaziji imamo na Spodnjem Štajerskem, a obe nemški, in vendar sta dve tretjini dijakov slovenskih. Ko bi nemške dijake obeh gimnazij dejal v jedno gimnazijo — seveda bi potem ne bili tako polni — morali bi slovenski primeroma njih številu imeti dve celi; pa vendar imajo le na jedni teh gimnazij samo za prve štiri razrede paralelke.

Na celjski gimnaziji postajajo razmere za slovenske dijake vedno bolj neznosne; dokaz temu je, ker jih je toliko v zadnjih letih odšlo v Ljubljano in Rudolfovo in še drugam. Kdo je tega kriv? Nekaj je vzrok temu nemški pouk v vsej svoji strogosti, ker ni slovenskih paralelek, nekaj, kakor se čuje in vedno po časnikih bere, da tudi merodajni činitelji slovenskim dijakom niso posebno naklonjeni; tudi ker se nemški dijaki svojega nemštva preveč demonstrativno zavedajo, mladici, katere, kakor pravcate ptice selivke, le prerado popada hrepenenje po nemškem severu in katerim so njih slovenski tovariši dostikrat trn v peti.

Minister se je izrazil za nas ugodno. Naši poslanci so vršili svojo dolžnost. Čast jim! Upamo in pričakujemo, da se izide ta zadeva dobro za nas,

LISTEK

Črtica iz potovanja gospoda Podobnika.

Spisal Janko Barle.

(Dalje.)

Sreča bila mu je še vedno mila. V stari, vendar zelo obljubljeni gostilni, kjer je povpraševal po vozu, nameril se je na nekega graščaka, kateri je tudi na isto stran potoval kot on.

„Potujate z menoj“, dejal mu je gospod, bivši odvetnik, kateri si je v svojem življenju prihranil lepo svotico in si kupil majhen gradiček s posestvom, da ondi v miru preživi svoja stara leta. — „Peljam se na ono stran, kamor vi potujete, a od mojega posestva ni več daleč do kraja, katerega ste se vi izbrali. Praspíte pri meni, ali vas pa še dalje odpeljem, pa bode stvar v redu.“

Moj prijatelj ni se mogel upirati tako laskavi ponudbi, zložil je svoje slikarske priprave in mali kovček na graščakov voz in odpeljala sta se po prašni cesti. Bilo je lepo poletno popoldne. Pripekalo je, da ti je še na vozu pót curel v potokih po čelu, vendar drugače je bilo prav ugodno. Po polju

je bilo vse živo. Ljudje pospravljali so baš bogato žetev in glasile so se od povsod vesele pesmi žanjic, vezačev in pastirjev. Moj prijatelj je bil ves prepo-rejen, užival je iz dna duše svoje lepo božjo naravo in se živo spominjal mračne, zaduhle uradne sobe. Kolika sprememba!

Sicer pa tudi vožnja z gospodom graščakom ni bila neugodna. Pripovedoval je on umetniku o krajih, kamor mu je bilo zdaj prvič potovati, posebno pa o starem zgodovinskem gradu, katerega si je hotel moj prijatelj izbrati za svoj predmet in tako je voz popreje, nego sta oba mislila, pridrdral na dobro vrejeno dvorišče gospoda graščaka.

Graščakinja, visoka, mršava, že precej postarana gospa, odločnega vendar slabo prikupljivega obraza, sprejela ju je na hišnem pragu. Bilo je videti, da ni baš najbolje volje, posebno ko jej je soprog predstavil svojega gosta, „potojočega umetnika“. Sicer se mu je prijazno nasmehljala in mu dejala, da jo veseli, ker je obiskal njiju gradiček, vendar, ko so stopali po dolgih stopnjicah v prvo nadstropje, dejala je soprogu bolj po tiho francoski:

„Ti pa vedno take ljudij seboj vodiš. Kdo vé, kaj je za pravo. Naj se nam tukaj na vrat obesi, taki so že ti umetniki.“

Mož je pametno molčal, a moj prijatelj je tudi toliko francoski razumel, da je vedel, kaka sapa piha na tem gradiču. Nadleže ni hotel delati nikomur, posebno sedaj ne, ko je čutil lepo svotico v svojem žepu. Porazgovorili so se nekoliko, izpili kupico vina, tedaj je pa dejal umetnik:

„Milostljiva gospa in gospod graščak najlepše vas zahvaljujem na gostoljubnem vsprejemu in na dobri vožnji. Želim, da pridem čim prej tja, kjer je moj namen in se lepo priporočam.“

„Gospod slikar, ostanite pri nas saj čez noč“, hitela je graščakinja.

„Pa res, čemu tako hitro?“ ječljal je graščak in boječe pogledal gospo soprogo.

„Res rad bi ostal v tem gostoljubnem domu, vendar zaradi svojega posla moram hiteti. Storil bi rad, kar se bode največ dalo, a moj dopust ne bode trajal dolgo.“

„Seveda, če je tako, potem vas ne bodeva zadrževala“, izpričevala se je graščakinja.

„Vendar popeljete se pa vendar!“ dejal je graščak.

„Res kdo bi na to mislil. Bodete že oprostili, gospod slikar“, popravljala je graščakinja, „ni lepo,

da si bode za naprej mogla mladež naša nabirati znanja na domačih tleh sebi in domovini v korist. Fiat!

Politični pregled.

V Ljubljani, 14. marca.

Volilna reforma. Označljivo je, da se za-trjuje z veliko odločnostjo, da grof Hohenwart svojega predloga ni stavil v imenu Hohenwartovega kluba, temveč jedino v svojem imenu in se daje razumeti, da je pripravljen tudi kaj odjenjati od svojega predloga, da se le ohrani koalicija. Grof Hohenwart je skrpal koalicijo in tudi nikakor ne želi, da bi se razbila. Po tem takem se bodo vršila pogajanja o volilni reformi mej posamičnimi klubi. Poljaki so bajé za vladno predlogo, če tudi želé nekaj prememb. Bati se je torej, da se še naposled konservativni klub uda in dobimo volilno reformo, katera bode zagotovila gospodstvo liberalcem za več let v Avstriji. Nekateri konservativci le preveč skrbé za ohranjenje koalicije, premalo se pa ozirajo na interese svoje stranke.

Generalna debata o civilnem zakonu na Ogerskem še ta teden ne bode končana v zbornici poslancev, kajti cela vrsta govornikov je še vpisanih. Od vladne strani ni več vpisan nobeden govornik, gospodje so že povedali, kar so vedeli. Nekateri vladni govorniki so se izbrisali, prigovarjajoč tudi nekatere opozicijske poslance, da se izbrišejo, kar pa poslednji niso storili. Vsi oglašeni opozicijski govorniki pridejo torej na vrsto. Glasovanje bode morebiti drugi teden ali pa še le po Veliki noči. Vladno stranko jezi, da se stvar tako zavlaučuje, ker njena popularnost po deželi vedno poma. Dalje časa se bode stvar vlekla, manj upanja ima, da bi zmagala pri novih volitvah, ako pride zaradi civilnega zakona do razpusta državnega zbora, ker upanja pač ni dosti, da bi gospodska zbornica pritrdila vladni predlogi.

Makedonija. Od turške strani se oporeka, da bi se zatirali Bolgari v Makedoniji. Zatvorila se je le jedna bolgarska šola. Turška vlada je le dala sestaviti statistiko o bolgarskih šolah v Makedoniji, da vé, kako so obiskovane, koliko učiteljev je usposobljenih itd. Seveda ni verjeti vsega, kar se s turške strani poroča. Sumno je pa že poizvedovanje o statistiki bolgarskih šol. Zaradi znanstvenih namenov se Turki gotovo ne zanimajo za stvar, temveč jedino zaradi tega, ker iščejo kacega povoda, da zapró kako šolo ali pa kam preženó kacega učitelja. — 5000 Bolgarov iz Makedonije se je obrnilo do bolgarske vlade, da stori, kar ji je moč, da Makedonija dobi reforme, katere so ji zagotovljene po berolinski pogodbi. Seveda ne bode mogla Bolgarija dosti storiti v tem oziru, to je stvar vele-vlastij.

V belgijski zbornici poslancev pride na vrsto kmalu nov volilni red. Po vladni predlogi bode tudi manjšina dobila nekaj poslancev. Kjer bodeta voliti dva poslanca, dobi opozicija jednega, če dobi le dve petini glasov, če bode pa v kakem kraju voliti več poslancev bode pa razmerno še manjše število volilcev, zadostovalo, da dobi opozicija jeden mandat. Volitev bode obligatorična, kdor

da vam še voza ne damo, ali v nadi, da ostanete čez noč pri nas, poslala sem hlapca s konji precej na polje po pšenico in zdaj bi ga bilo težko dobiti. Nu, sicer ste pa v jedni uri prav lahko na svojem kraju. Vaše stvari pa odnese z vami naš pastir. Bodete že oprostili, gospod slikar."

"Oj prosim, milostljiva, nimam kaj oprostiti. Nu, ta sprehod letnega večera bode kot nalašč za mene. To sem si že davno želel, nu in navozil sem se tudi že dovelj."

Pri tem je ostalo. Gospodu graščaku je bilo sicer malo težko, vendar zdelo se je njegovemu prijatelju, da je navajen pokoriti se volji svoje so-proge. Nu, gospodu Podobniku je bil pa ta večerni sprehod res povšeči, kolikokrat si je že kaj takega želel, a v jedni uri bode tako ali tako na svojem odločenem mestu. In čemu delati ljudem težave!

Na poziv gospe graščakinje prilezel je naposled nekakov zamazani pastir s kuštravimi lasmi in zli-zanim klobukom in vzel popotni kovčeg gospoda Podobnika z najbolj potrebnimi stvarmi in pa smotek slikarskega platna s čopiči. Gospod Podobnik se je še jedenkrat naklonil in se povsem poslovil od gostoljubnega gradička.

(Dalje sledi.)

ne pride volit, bode kaznovan. Hudo se prepové vsako podkupljevanje volilcev. Kaznjen bode tudi, če bode kdo volilce gostil. Nam se ta določba zdí jako umestna, ker v več krajih zlasti liberalci s pi-jačo močno vplivajo na volilce. Obvezna volitev bode pa pripomogla, da bode tudi kmetsko prebivalstvo v večjem številu prišlo volit, ker kmetje so v takih stvareh radi malomarni.

Iz mestnega sveta ljubljanskega.

V Ljubljani, 14. marca.

V včerajšnji seji so se najprej rešila poročila šolskega odseka. Dovolil se je mestni nemški deški šoli nakup harmonija iz zneska, ki se je lani do-volil nemški dekliški šoli, ker ta znesek zadošča za nakup dveh harmonijev. Odobrili so se računi o dotacijah mestnim ljudskim šolam in realki z ne-katerimi opazkami, ki se tičejo tega, da naj se o nekaterih porabljenih svotah predložé natančnejši računi in pa, da se realnemu vodstvu naroči, da naj napravi ravnotežje v potrebah modelirske šole.

Gledé dopolnilnih volitev v mestni svet se je sklenilo, da se bodo vršile volitve za tretji razred dné 16, za drugi dné 18. in za prvi dné 20. aprila, ožje volitve, če bodo potrebne, vselej dan po glavni volitvi. Sestava volilnih komisij se je prepustila žu-panu, le načelnike je določil mestni svet in sicer za tretji razred gospoda Kleina, za drugi razred gosp. Ravnikarja in za prvi razred gospoda Velkovrha.

V naborne komisije za vojaški nabor so se iz-volili gospodje: Klein, Trček, Velkovrh in Valen-tinčič, v komisijo za odmerjenje vojaške takse pa gg. Klein in Trček.

Kranjska stavbena družba je ugovarjala temu, da bi ona morala preložiti del ceste, ker zida hišo, ki pride nekoliko na cesto na Rožnik. Družba misli, da ni njena naloga, narejati cest za mestno občino. Sicer je pa tukaj neka pomota. Družba je stvar malo napak razumela. Mislila je, da se od nje za-hteva taka cesta, kakor bode po regulovanju cest. Mestni zbor je odklonil ugovor, ali določno sklenil, da se od družbe zahteva le začasna preložitve dela ceste v sedanji širokosti in na način, kakor je cesta narejena.

Stavbinskega podjetnika g. V. Treota prošnja gledé nakupa nekaterih parcel mestnega sveta leže-čega mej Tržaško cesto in železnico se je odklonila. Treo je hotel na tem svetu zidati velike najemninske hiše. Mestni zbor je pa že sklenil, da se na tem mestu zidajo samo vile in se mu ne zdelo po-trebno svojega sklepa sedaj ometavati. Po našem osebнем mnenju se je tukaj mestni zbor malo pre-malo oziral na pomanjkanje stanovanj v Ljubljani.

Dolga debata je bila o nasvetu šolskega odseka, da se oddaja ustanova letnih 250 gld., ustanovljena leta 1881 od mestnega zastopa za učence višje obrtne šole v Gradcu za jedno leto 5 učencem tukajšnjih obrtnih šol, če ni družih prosilcev. Za to ustanovo se oglašá le malo prosilcev in pri zadnjem razpisu ni bilo nobenega.

Gosp. Kunč je omenil, da se ustanova ne more oddati, ker je preveč omejena in misli, da naj bi se pri taci ustanovah oziralo tudi na druge obrte, zlasti krojaški obrt, ki je velike važnosti, ali vedno bolj propada.

Gosp. Gogola je gledé na Kunčev govor predlagal, da naj se izloči za letos 100 gld. iz te ustanove za štiri revna ljubljanska dekleta, da se na ljubljanskem krojaškem učiteljskem izučé pri-krojevati obleko.

Ko je še nekaj drugih govornikov povdarjalo nekatere pomanjkljivosti v pogojih za podeljenje te ustanove in izrekalo razne želje, se je stvar iz-ročila šolskemu odseku, da se še jedenkrat posve-tuje o stvari in za letos se je pa tudi vsprejel g. Gogole predlog.

Daljša debata je tudi bila o g. Predoviča po-nudbi prostora za prašičji sejem. Gosp. Predovič je pripravljen mestu odstopiti prostor, na katerem je bil dosedaj sejem, po 30 kr. za kvadratni meter, katero kupnino bi pa prepustil polovico "Narodnemu domu", polovico "Slovenskemu društvu". Pridrži-je si pa pravico, da bode smel voziti po sejmišču. Klavnično ravnateljstvo je priporočilo, da se ponudba odbije, ker bi sicer mesto bilo zavezano na tem prostoru vedno imeti prašičji sejem. Več govornikom se je ponudba tako lepa zdela, da je niso marali odkloniti, ker tukaj mesto dobi nov prostor, kate-rega drugje mora drago plačevati in ker se bode novo sejmišče pred klavnico morda v kratkem po-trebovalo za neke druge potrebe in bi mesto moralo

prostor drago plačati. Naposled se je sklenilo, da se stvar izroči pravnemu odseku, da se posvetuje in zlasti določi pogoje, pod katerimi bi se mogla sprejeti ponudba, ker taka ponudba, kakor jo je g. Predovič stavil, se ne more vsprejeti. Zeleti je pač, da bi se pravni odsek, oziroma mestni zbor, rešujoč stvar, oziral na občne koristi, ne pa na koristi ka-cega posamičnika.

Dnevne novice.

V Ljubljani, 14. marca.

(Narodni dom.) Na stavbišču Narodnega doma se je jelo razvijati živahno življenje. G. podjetnik F. Stupančič je uže pričel z izkopavanjem temelja, prevažanjem materiala in dovažanjem lomljenega kamena za temeljne zide. Kakor se kaže, bodo raz-mere v tleh primerno ugodne. Sedaj so na severni strani uže jako globoko. Ljubljance in prav pridno hodijo gledat napredovanje v kopanju. Stavbinsko ograjo so tudi uže začeli postavljati. Po Veliki noči se prične takoj z zidanjem in ni dvoma, da bode poslopje pravočasno pod streho.

(Einspielerjevo pravoslavje.) Po našem posre-dovanju je naš gališki dopisnik v "Przeglądu" in v drugih poljskih listih razjasnil, kdo je č. gosp. Ein-spieler in s kako podlimi nasprotniki se mu je bo-riti. Na kratkem beremo opisano razmerje liberalnih Nemcev do Slovencev, potem razpravo o usmiljen-kah in konečno te-le stavke: "To je liberalno maščevanje, toda neplemenito. Ker se Slovenci ne dajo ponemčiti, pa takoj kričé v svet, da hočejo biti pravoslavni. Mi tudi še nismo poza-bili na germanizacijo!" Bog daj, da bi Poljaki vedno tako mislili o nas. A za to je treba — duševne vzajemnosti!

(Slovenski umetnik Anton Förster.) ki je pri-redil tudi v Trstu koncert, vbral je, kakor se nam iz Trsta piše, venec pohvalnic tudi od naših na-rodnih nasprotnikov, ki seveda v njem vidijo — nemškega umetnika iz Lipskega. Vse bi bilo še lepše, da g. Förster ni dal prirediti tudi sloven-skih vspredeov za slovenske obiskovalce njegovega koncerta. Ta prestopok g. Försterja je za tržaške neodrešence v nebovpijoči greh, katerega mu na lahko roko ne oprostijo, kajti s tem je tudi on profaniral ne le italijanski duh in umetnost, marveč tudi nem-ško društvo "Schiller", v katerega prostorih je umetnik koncert priredil. Sicer pa ti neodrešenci ne znajo, da se pri umetnosti ne gleda na narodnost, kajti umetnost je mejnarodna in kakor se Italijanom lepo dozdeva, ako njih umetnik pred inorodcem slavo žanje v kljub temu, ker se zna, da je umetnik Italijan, tako ugaja drugim narodnostim, ako Italijani njihovega umetnika na dostojen način počastijo. Sicer pa s takimi opazkami se le smešijo pred trezno-mislečim občinstvom, ki jih obsoja in mora obsoje-vati. Vkljub temu pa sme g. Förster vsestranski zadovoljen biti s svojim lepim uspehom v Trstu.

(Za častnega občana) imenovala je dné 4. marca občina Moste gospoda Janeza Mahkota, c. kr. vlad-nega svetovalca in okrajnega glavarja, v hvaležno priznanje zaslug, ki si jih je pridobil za občino Moste in okolico ljubljansko sploh.

(Jok v nemškem Izraelu.) Nemško-liberalni listi imajo med telegrami novice, da je imenovan za ljutomerski šolski okraj kot krajni šolski nadzornik g. Skuhala, dekan in župnik v Ljutomeru, "ein enragierter Slovene", kakor pravi "Tagespost", ki bo seveda nadzoroval tudi nemško ljudsko šolo v Ljuto-meru. Zato seveda vlada splošna nevolja mej ljuto-merskimi Nemci. — Ne vemo sicer, ali poročajo ti židovsko-liberalni listi v tem slučaju resnico, to pa vemo, da bo preč. g. dekan Skuhala popolno na svojem mestu kot šolski nadzornik in da je vrišč popolnoma odveč.

(Tržaški magistrat in slovenske vloge.) Tržaški rodoljub in obrtnik Matej Živic, pred časom tudi deželni poslanec, vložil je na tržaškem magistratu slovensko vlogo, na katero je zahteval seveda tudi slovenski odgovor. Ker tega od mestnega magistrata ni dobil, pritožil se je na višjo oblastnijo, vse do ministerstva. Pred dnevi je pa c. kr. namestništvo doposlalo mestnemu magistratu dopis, v katerem za-hteva, naj isti slovensko vlogo — slovenski reši. Na ta odlok so vzdignili vsi italijanski časopisi ve-lik krik, češ, da je Trst italijansko mesto, ma-gistrat pa da je v italijanskih rokah in da bi še le moral umestiti človeka, ki bi slovenski umel, da tej zahtevi zadovolji. Svoje strasti niso mogli brzdati,

temveč so se na sebe dostojen način z našim jeklenim starčkom norčevali, smešče ga in želeč, da se za takšne ljudi čim prej sezida že toliko časa pričakovana norišnica. — Kaj stori sam ob sebi magistrat v tem oziru, pogodimo lahko že naprej: rešil jo bo kljub višjim nalogom seveda le italijanski. — Slovenci pa naj se le oslanjajo na § 19. temeljnih zakonov!

(† Blaž Justin.) Iz Vodice se nam piše: Dne 13. marca umrl je tu pri romarski cerkvi sv. Lucije na Skaručini g. Blaž Justin. — Pokojnik je bil rojen na Trati 31. januarja 1839, posvečen 1. avgusta 1864. Služboval je dalje časa kot kapelan, bival je več let kot župni upravitelj v Črnem vrhu in v Novi Oselici. Od tukaj se je pred dvema letoma podal v pokoj ter se preselil na Skaručino. Bil je rajni blaga duša, poznan kot ponižen in skromen duhovnik. V bolezni bil je ves čas zelo potrpežljiv. N. v m. p.!

(Pravda pravdarjem.) Iz Gorice: Zadnja „Soča“ je že zgubila 95% poguma v napovedani vojni proti dr. vitez Tonkliju in njegovim 6 tovarišem v dež. zboru. To pa ni pravo kesanje ali poboljšanje, kajti g. Andrej Gabršček je nedolžen in se nima o čem kesati, ker je storil le svojo sveto častniško dolžnost, a skrivni politiki se sploh ne kesajo. Veseli nas, da g. Andrej Gabršček priznava, da ni pisal članka sam od sebe, ampak, le na pojasnilo „gospodov, ki so mu sploh mogli dati kako pojasnilo“. Moti se pa g. Andrej Gabršček, ako meni, da smo mu priznali resničnost zakulisnih tajnostij. Mi zakulisnih tajnostij ne poznamo, in ako bi je poznali, ne bi jih objavljali v časopisih. Vprašali smo pa slovenske in italijanske poslance, ali je resnica, kar je pisala „Soča“, in ti možje — kojim več zaupamo, kot skrivnim politikarjem — so nam rekli, da je vse deloma izmišljeno, deloma zavito in da ni sploh nič tako res, kakor so skrivni politiki dopovedali g. Andreju Gabrščku. Seveda dokazovati tega ne moremo, ker nam poedine zakulisne tajnosti niso znane, toda dr. vitez Tonkli pod brzko g. Andreju Gabrščku priliko, da dokaže resničnost svojih trditvev in to na edino pravem mestu: pred sodiščem. Priče bodo pač slovenski in italijanski poslanci od Tonklijeve strani, od strani g. Andreja Gabrščka ne vemo, kdo bo pričal in kdo ga bo — zagovarjal. V Gorici gotovo nikdo. Vsled tega je o tej stvari vsaka beseda odveč. — Toliko pa že danes lahko rečemo, da se vsi poštenji ljudje v Gorici, Slovenci in Italijani, veselijo, če dr. vitez Tonkli nastopi enkrat ono pot, ko bi bil moral nastopiti že pred 4 leti. Treba je vsaj nekoliko zavrniti neprestano hujskanje nevednega ljudstva in spodbujanje slovenskih rodoljubov v Gorici, ki se godi iz slepe strasti.

(Iz Črnega vrha nad Idrijo.) Nemila smrt se letos pri nas pogosta oglašala. 12. t. m. je umrl Andrej Rupnik, p. d. Ivanšek iz Zadloga, velik dobrotnik naše cerkvi. Dal je napraviti nov kip sv. Jošta za veliki oltar, nov tabernakelj, monštranco in se sicer mnogokrat spominjal cerkvenih potreb. Zapustil je tudi zdato vsoto v korist slepim, mutastim in hromim revežem iz domače župnije. — 6. t. m. pa je bila pokopana Katarina Raznožnik, bivša posestnica v Zadlogu, posebna dobrotnica siromakom in ubožcem. Svetila jima večna luč!

(Od sv. Ilje v slov. Goricah.) Zganja prepil se je pretečeno nedeljo večer tukajšnji krojaški pomagač Anton Šavorn iz Metlike na Kranjskem, da je še tisto noč žalostno končal svoje življenje.

(Tomaž Luciani.) Italijanski zgodovinar in arheolog, rodom iz Labinja v Istri, umrl je te dni v Benetkah v 77. letu starosti. Italijanski časopisi ga proslavljajo kot vrlega istrskega rodoljuba, ki je Istro nad vse ljubil in zanjo delal vse dni do svoje smrti. Pokojni je bil pred 47 leti župan v rojstnem mestu Labinju, od kodar ga je pognalo 1848. burno leto v bližnjo Italijo služiti tujega kralja — ker je pregorko ljubil svojo rojstno deželo Istro, od kodar pa je delotvorno vplival na odnošaje v Istri!

(Iz Buzeta v Istri) nam pišejo, da se bližajo občinska volitve, ki se bodo vršile najkasneje meseca maja t. l. Ali uže zdaj opozarjamo naše prijatelje in somišljenike, kakor sploh vse rodoljube, naj bodo našim kmetom na roko ter naj se pripravljajo za občinsko volitev, kajti naši nasprotniki delajo neumorno uže več časa, prihajajo jim skomine po lepi bužetski občini, katero bi radi zopet zasedli. Upamo v pravično stvar, zaradi tega tudi v to, da se jim njih sanje in želje ne vresničijo — in to se gotovo

ne zgodi, ako bodo vsi naši rodoljubi pripravljeni iti v boj za pravice slovenskih prebivalcev v Istri.

(Češki krščanski socijolog.) Te dni se je mudil v Ljubljani znameniti češki socijolog d. g. Rudolf Vrba na potu v Iko, kamer se gré zdraviti. S krščanskega stališča je on prvi in dosle skoraj jedini, ki je obdelaval narodno-gospodarska vprašanja, in mnogo sedaj pridno delujočih mož so vzbudili in vzgojili njegovi mnogobrojni spisi. Knjigam, ki jih je spisal, se pozna ravno ta namen. Piše namreč izredno jasno in zanimivo; zato opozarjamo tudi slovenske bralce na-nje. Kdor umeje češki, se tako v najkrajšem času pouči o vseh važnejših točkah socijalnega vprašanja. Glavni njegovi spisi so: 1. Pod heslem osvobodstva (pod geslom prosvete). Historičke črty z doby josefinské. V Praze 1889. Cena 35 kr. — 2. O zachování stavu rolnického (kako ohraniti kmečki stan). V Praze 1889. Cena 70 kr. — 3. Dělnictvo v boj za svá práva. (Delavci v boju za svoje pravice). V Praze 1891. Cena 1 gld. 20 kr. — 4. Povaha moderního kapitalu. (Značaj novodobnega kapitala.) V Praze 1892. Cena 80 kr. To delo je v resnici tako poučno, da je težko dobiti v kakem drugem jeziku na 161 straneh toliko nagromadenega in lepo razvrščenega materijala. — 5. Hříchy společnosti. (Grehi družbin.) V Praze 1893. Cena 30 kr. — 6. Sociálně-demokratická společnost. (Socijalno-demokratska družba.) V Praze 1894. Cena 1 gld. 20 kr. — V zadnji knjigi razpravlja erfurtski program socijalistični, in da je zadel pravo, kaže vzlasti to, da se socijalisti vseh vrst zaganjajo vanj. Že večkrat smo mislili opozoriti svoje bralce na ta dela slovanskega socijologa-svečenika, zato smo to tem raje storili ob ti priliki.

(Razstava v Milanu.) Letos bo od maja meseca do oktobra v Milanu razstava. Oddelki so raznovrstni: slikarstvo, kiparstvo, vinarstvo, gledališče, šport, tovarne, fotografija, zemlje- in narodopis, pošta, vrtnarstvo in publicistika. V tem zadnjem oddelku nameravajo podati zgodovinski pregled reklame. Vabila za udeležbo pošiljajo po celem svetu. Zanimivo je pa, da v tem vabilu trdi odsek sicer že Bog vé kolikrat povdarjano resnico, da je Milan kupčijsko in obrtnijsko glavno mesto Italije. Predsednik odbora za to razstavo je knez J. Jak. Trivulzio; glavni tajnik pa Avgust Stucchi.

(Obsodba.) A. Rudi, ki je ponevernik lvovski, o katerem smo že poročali, je bil pri konečni obravnavi obsojen na šest let, njegov oče pa na jedno leto.

Narodno gospodarstvo.

Gorenjski pašniki.

Z Gorenjskega.

Prejeli smo ta-le dopis: Pod naslovom „Gorenjski pašniki“ čitali smo v Slovencu št. 42. o deželnozborskem pretresavanju zaradi kratenja pašnih pravic na gorenjskih planinah. Mej drugim se tam omenja, da smejo pašni opravičenci na planini „Pungert“ samo od 9. ure dopoldne do 3. oziroma 4. ure popoldne zaradi vročine po Bornovem svetu, v katerem imajo pašno pravico živino pasti in da so tako pašno vravnava baje opravičenci sami zahtevali. K temu stavimo podpisani pooblaščenici opravičencev, ki smo lastniki imenovane planine, naslednjo opombo, oziroma dodatek: da je to vsem opravičencem do cela neznano, ker tega nikdar zahtevali nismo. Radovedni smo, ako bi bilo možno dokazati, kdo je navedeno izjavo podpisal. Ako je kedo to storil, je bilo to nevedoma; kajti segalo bi nam to še v večjo škodo, ko bi se na pr. gozd posekal, potem imamo ondi tudi le 6urno pašo. — Naglašalo se je tudi v dotičnem poročilu, da globe v posameznih slučajih niso znašale čez 5 gld. gozdnih prestopkov. K temu pripomnimo le dva slučaja o eni osebi, ki je enkrat placala 7 gld. čiste kazni, drugikrat pa skupaj 17 gld. — V letu 1892. so nekateri naši solastniki, vsled prizadevanja g. glavarja kranjskega, svojo last in pašne služnosti baronu Bornu prodali. K tej izvršitvi je tudi neka odlična oseba veliko pripomogla, kar se zlasti od njegovega značaja nikakor ni bilo nadejati. Baron Born pa si je svoje, v to svrhu izdane novce zagotovil s tem, da se je na vso planino vknjižil, kar gotovo nam ni posebno ljubo.

Necega dne obišče nas trojica gospodov, mej njimi gosp. glavar kranjski in Mallner na Brezjah,

ki poizvedujejo koliko živinskih deležev imamo in nas na razne načine nagovarjajo, naj planino prodamo. To ravnanje je mej ljudstvom povzročilo nekak nemir ter precejšnjo razburjenost. G. glavar opazivši, da to ni kaj navednega, reče: „Aus ist, aus ist!“ in nato odidejo.

Ko se je slednjič naš planinski lov vnovič oddajal v najem, vporabljeval je g. Mallner svojo izurjenost v največjem pomenu. Pogodil se je namreč ustno z opravičenci, da, ako mu ne bodo pri licitaciji lova stavili nikakih zaprek, hoče jih za pašne pravice s polovico servitutnega sveta odškodovati: a pollicitaeji ni bilo ne duha ne sluha več čuti o tem.

Vljudno prosimo torej, naj sl. uredništvo blagovoli pričujoči dopis v natis sprejeti, za katerega vsebino smo podpisani odgovorni.

Slede podpisi treh posestnikov.

Ta izjava Brezjanov pojasnuje in potrjuje nam marsikaj. Ko smo prečitali poročilo, katero je sestavil stvari baš ne posebno prijazen poročevalec, zmajali smo z ramami, no pa po drugi strani smo bili vendar zadovoljni, češ nekaj je že, vsaj začetek je storjen. Kmetje bodo uvideli, da se vendar najde še kdo, ki ima srce za nje, in dobili bodo pogum, da se bodo sami začeli oglašati. In res! Dopis iz Brezij priča, da se nismo motili. Tudi kmetje iz tržiškega okraja so se že oglasili in so razun onega pisma glede pota skozi Bornov „živalski vrt“ na jezerske planine, katerega je podpisalo osem veljavnih mož, in kateri se je deloma v deželnem zboru čital, poslali še jedno izjavo z mnogimi podpisi, ki se tiče iste stvari. Pa niti prve, niti druge, niti tretje ni pisal kak agitator in „oseben sovražnik“, ali kak „Erzlägner“, kakor se je imenoval naš dopisnik o gorenjskih planinah, ampak je pisala vse nespretna kmečka roka na konci z opombo, „Ne zamerite slabi pisavi. Dobili bi bili koga, ki bi bil bolje od nas napravil, pa smo popolnoma zapuščeni in ne zaupamo vsakemu, kajti ravno možje, ki bi nas vsled svojih zmožnostij zamogli voditi in braniti, so zoper nas. Bili so časi, ko so bili naši zastopniki, a sedaj smo jih spoznali.“

Dopis iz Brezij, za katerega vsebino so odgovorni trije podpisani pošteti in veljavni kmetje, priča, da obširne razprave in ostre kritike, ki so bile čitati v naših listih, nikakor niso bile „ostre“, ampak premile. Ostre bi niti ne bile, ako bi ne bili nič črtali.

Kar se pa tiče časa paše od 9.—3. ure, naj služi v pojasnilo za sedaj to-le: Pri uravnavah dogovarjalo se je z opravičenci in se omenilo to in ono. Pogodbe so vse nemške, silno obširne. Razun pravnikov jih je menda malo po Gorenjskem, ki bi se pripravili, da bi take akte prelistavali. V imenovani pogodbi res stoji, da so kmetje sami zahtevali čas od 9.—4. ure popoldne. To je tudi podpisano ali podkrižano. To je tudi čisto naravno, ker kmet misli, to sem podkrižal, za kar sem se pogodil. Sedaj pa sodite sami na podlagi dopisa. Kmetom je še sedaj to neznano. Kmetje za poslano izjavo sami prevzemajo odgovornost.

Dalje si tudi iz tega dopisa vsakdo lahko napravi sliko o Bornovem direktorju Mallnerju. Res boljšega oskrbnika bi blaga duša gospod baron ne bil mogel dobiti.

K temu pa, da je bil pa na Brezjah z Mallnerjem tudi kranjski gospod glavar, nimamo drugega pripomniti, kakor to, da niti Brezje, niti Radovljica ne spadata pod njegovo glavarstvo. V Radovljici smo ga videli, a sedaj zopet na Brezjah. Gospod baron Zvegelnj nam menda ne bode zopet očital, da objavljamo ovađuška pisma in ga morda zagovarjal, da je na božjo pot šel. Saj se je gledé pota tudi izgovarjal, da je bil napačno informiran po Mallnerju. Čudno! Jedinemu Mallnerju je verjel, a mnogo poštenim kmetom nikakor ne, ko so mu zatrjevali, da so že njih očetje po tej poti gonili.

Kdo pa je bil neki zadnji član te imenitne trojice? prašal bode morda kateri izmed cenjenih bralcev. Da ne bode kdo po nepotrebnem sumnil „kot poštenjaka dobro znanega razumnega ekonoma od Trziča“, kakor ga imenuje g. Luckmann, izjavljamo, da ni bilo na Brezjah Česnovoga očeta.

Pač pa je g. Mallner že v svesti si, da mu tudi na Brezjah spodleti, že kar notarja seboj pripeljal, češ kuj železo, dokler je vroče.

Podal bi še kak konec članku, toda treba bode še malo potrpeti, da stvar sama pride do konca. Tudi sami smo radovedni, kak bode!

Telegrami.

Dunaj, 14. marca. „Wiener Zeitung“ objavlja, da je trgovski minister potrdil zopetno izvolitev g. Ivana Perdana predsednikom in g. Antona Kleina podpredsednikom trgovski zbornici v Ljubljani za l. 1894.

Dunaj, 14. marca. Dosedanji drugi podžupan Gröbl je voljen županom dunajskim z 88 od 131 oddanih glasov. Protisemitski kandidat Lueger je dobil 43 glasov.

Dunaj, 14. marca. Na subskripcijsko povabilo na 40 milijonov zlate rente se je podpisalo skupaj 60 milijonov samo od občinstva, ki želi naložiti kapital.

Dunaj, 14. marca. Gospodska zbornica je brez debate vsprejela v drugem in tretjem branju vladno predlogo o provizorični vredbi trgovskih odnošajev z inozemstvom, zakon o uvrščenju jednega dela sodnikov v sedmi činovni razred in zakon o določitvi zemljišč v javne namene.

Rotterdam, 13. marca. Včeraj zvečer je nastal ogenj v hiši časopisa „Nieuwe Rotterdam'sche Courant“ in je napravil mnogo škode. Človek se ni nobeden poškodoval. Jutranja izdaja je izšla v pomanjšani obliki.

Madrid, 13. marca. Ministerstvo je tako sestavljeno: Sagasta, predsednik, Amos Salvador, dosedanji ravnatelj tobačni družbi, finančni, Aguilera, dosedaj madridski guverner, minister notranjih stvari, Groizard minister javnih del; svoje portfelje obdržé Capdedon pravosodni, Moret minister vnanjih stvari, Lopez Dominguez vojni in Pasquin pomorski minister.

Rio de Janeiro, 12. marca. Vlada je pozvala prebivalstvo, naj ostavi glavno mesto, ker zvesto ostale utrdbe začno bombardovanje na vstaške ladije in utrdbe. Vladne ladije so pripravljene na boj.

Rio de Janeiro, 12. marca. Admiral Gama je naznanil, da se uda s sledečimi pogoji: V zalivu riodejaneirskem predadó vstajniki svoje ladije in utrdbe ter izročé vjetnike. Njemu in njegovim častnikom mora se dovoliti svoboden odhod v inozemstvo pod varstvom portugalske vlade. Puntajočim vojakom in pomorščakom naj se zajamči življenje.

Washington, 12. marca. Po došlih poročilih iz Brazilije je vstaja skoro končana.

Premovana tinktura za želodec lekarja Piccolija v Ljubljani je rahlo dijetno sredstvo, katero črev ne draži. Vpliva na prebavljajoče organe in okrepeča njih krožeče gibanje. Steklenica velja 10 kr. 584 2 10-8

Umrli so:

12. marca. Alojzij Iskra, sprevednikov sin, 7 mesecev, Žitni trg 1, božjast.

13. marca. Marija Potokar, delavčeva hči, 3 leta, Karolinska zemlja 22, meningitis basilaris. — Janez Eppich, komptarist, 22½ leta, Tržaska cesta 19, želodčni in črevesni krvotok. — Granc Faloš, delavčev sin, 3 mesece, Poljanska cesta 49, črevesni katar.

V bolnišnici:

12. marca. Marija Mihelčič, gostija, 65 let, plućnica. — Anton Miklavčič, gostič, 80 let, marasmus.

13. marca. Matevž Svetina, gostič, 55 let, pleuritični eksudat. — Ana Fendrich, posestnikova žena, 36 let, rak.

Tuji.

12. marca.

Pri **Malléu**: Poppelbaum, tovarnar; Grünhut, Riegert z Dunaja. — Selnak iz Prage. — Bloch iz Kolonije. — Rodhe iz Lipsije. — Stockmeyer z Moravskega. — Lončar, davkarski nadzornik, iz Postojne. — Lukanich, zasebnik, s hčerjo, iz Celja. — Fajdiga iz Sodražice. — Ign. Hladnik iz Novega Mesta. — Trobec s Črnega Vrha. — Barkau z Ogerskega. — Stockmeyer, logarski pristav, in Koncilja, nadučitelj, iz Žužemberka.

Pri **Stonu**: Karol vitez Borkowsky, ravnatelj; Verne, Kraellitz, Högler, Schiller, Herrheiser z Dunaja. — Gamulin, trgovec z vinom, iz Dalmacije. — Hofmann iz Krnova. — Bettlheim, Havas, trgovec, iz Vel. Kanize. — Kunz iz Draždan. — Schenk iz Požuna. — Sliber iz Selc. — Šimec iz Tržica. — Attender iz Maribora.

Pri **Južnem kolodvoru**: Löffler, trgovec, iz Budim-

pešte. — Lustig, trgovec, z Dunaja. — Perko iz Celja. — Anton Predolín, zidar, iz Vidna.

Pri **bavarskem dvoru**: Gabersček, posestnik, iz Tomina. — Tedeschi iz Trsta.

Pri **avstrijskem caru**: Fleischmann z Dunaja. — Travan, Rados iz Višnjana. — Vrhunc iz Bleda. — Uršula Frankovič, Matilda Irgl iz Trbovlj.

Vremensko sporočilo.

Dan	Čas	Stanje		Veter	Vreme	Mokrine na 24 ur v mm
		razkoma v mm	teplomera po Celsiusu			
13	7. u. jut.	735.4	4.8	sl. vzh.	oblačno	150
	2. u. pop.	732.8	12.8	sl. jzap.	"	dež
	9. u. zveč.	731.4	10.0	"	"	

Srednja temperatura 9.2°, za 6.4° nad normalom.

150 1

Tužnim srcem naznanjam žalostno vest, da je častiti gospod

Blaž Justin,

umirovljeni župni upravitelj,

danes ob ½5. uri popoldne na Skaručini, 55 let star, po dolgi in hudi bolezni, večkrat previden s svetimi zakramenti, mirno v Gospodu zaspal.

Truplo predragega nam rajnega se bo v četrtek ob 9. uri na pokopališču sv. Lazarja v Vodichah pokopalo.

Vodice, dné 13. marca 1894.

Simon Žužek,
župnik.

5 do 10 kron 129 5-3

slednji dan ponuja bureau osebam, ki prevzemó dobro se izplačujoče zastopstvo. Pripravno je tudi kot stranski zaslužek. — Pisma naj se pošiljajo na

Mercantil-Bureau, Zwittau, Moravsko.

Božjast.

se ozdravi, ne da bi se zopet povrnila, tisočeri dokazujejo ta čudovit vspeh znanosti. Obširna poročila z marko za odgovor naj se pošljejo na: 604 20-15 „Office Sanitas“, Pariz, 20 Boulevard, St. Michel.

V pojasnilo!

146 3-2

Od zlovoljne strani se je razširila novica in je zašla tudi v tukajšnje krajevne liste, da se je deželna lekarna »pri Mariji pomagaj« v Ljubljani, katero imam jaz v najemu, prodala in da bo de kupec sam izvrševal lekarniški obrt.

Jaz s tem izjavljam, da je ona novica popolnoma neresnična, in usojam si p. n. občinstvu naznanjati, da sem po beležniški pogodbi do dné 1. julija 1899 jaz občni in postavljeni najemnik lekarne in se ta čas ne more izvršiti premena v vršbi lekarne in če bi se morda hotela prodati, brez mojega dovoljenja prodaja izvršiti in veljavna ne more postati.

Hkratu se zahvaljujem častitemu občinstvu za dosedaj mi skazano zaupanje in prosim, da mi ga ohrani še za naprej.

V Ljubljani, dné 9. marca 1894.

Ludovik Grečelj,

lekarnar pri „Mariji Pomagaj“, v Ljubljani, mestni trg 11.

Dunajska borza.

Dnó 14. marca.			Dnó 13. marca.			4% srečke dunajske parobrodne družbe		
Papirna renta 5%, 16% davka	98	gld. 10 kr.	Ogerska zlata renta 4%	117	gld. 80 kr.	Avstr. rudočega križa srečke, 10 gld.	18	75
Srebrna renta 5%, 16% davka	98	10	Ogerska kronina renta 4%, 200 kron	95	—	Budolfove srečke, 10 gld.	23	50
Zlata renta 4%, davka prosta	119	95	4% državne srečke l. 1854., 250 gld.	148	75	Salmove srečke, 40 gld.	74	—
4% avstrijska kronina renta, 200 kron	97	70	5% državne srečke l. 1860., 100 gld.	159	—	Waldsteinove srečke, 20 gld.	49	—
Akcije avstro-ogerske banke, 600 gld.	1029	—	Državne srečke l. 1864., 100 gld.	197	—	Ljubljanske srečke	23	75
Kreditne akcije, 160 gld.	368	25	Zastavna pisma avstr. oser. zem. kred. banke 4%	98	50	Akcije anglo-avstrijske banke, 200 gld.	154	75
London, 10 funtov strl.	124	85	4% kranjsko deželno posojilo	97	60	Akcije Ferdinandove sev. želez. 1000 gl. st. v.	2947	50
Napoleonodor (20 fr.)	9	91	Kreditne srečke, 100 gld.	197	70	Akcije južne železnice, 200 gld. sr.	108	25
Cesaraki cekini	5	84	St. Genois srečke, 40 gld.	70	50	Papirnih rubeljev 100	133	27
Nemških mark 100	61	02½						

Nakup in prodaja

vsakovrstnih državnih papirjev, srečk, denarjev itd. Zavarovanje za zgube pri žrebanjih, pri izžrebanju najmanjše dobitke. Kulantna izvršitev naročil na borzi.

Menjarnična delniška družba

„MERCUR“
Wellzeile št. 10 Dunaj, Mariahilferstrasse 74 B.

Pojasnila v vseh gospodarskih in finančnih stvareh, potem o kursnih vrednostih vseh spekulacijskih vrednostnih papirjev in vestni sveti za dosego kolikor je mogoče visocega obrestovanja pri popolni varnosti

naloženih glavnih.